

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ



ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

Α Θ Η Ν Α

ΤΕΚΤΟΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΜΗΘΡΕΤΑ

Έν Ελλάδι . . . . . δρ. 5

Έν τῷ Έξωτερικῷ . . . . . φρ. χρ. 5

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΑΘ. ΒΡΥΣΑΚΗΝ

ὁδὸς Πανεπιστημίου, ἀρ. 26.- Ἀθήνας.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

ΑΘ. Ε. ΒΡΥΣΑΚΗΣ

Ἰπ. Ρ. † τέως Σεβ. τῆς Σ. Στ. « Ἀθηναῖς ».

ΑΝΤ. Ι. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰπ. τοῦ Ρ. †, τέως Α΄. Ἐπ. τῆς Σ. Στ. « Ἀθηναῖς », Μεγ. Θεσ. τῆς Μ. Ἀν. τῆς Ἑλλάδος.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΣ

Τοῖς ἀγ.·. ἀδ.·.

Ἡ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἔλλειψις περιοδικοῦ τεκτονικοῦ, δυναμένου νὰ ἐξυπηρετῇ τὸν σκοπὸν τοῦ Τεκτ.·. ἐν Ἑλλάδι ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιχειρήσωμεν τὴν ἐκδόσιν τοῦ περιοδικοῦ τούτου. Ὡς δὲ διὰ τῆς ἀγγελίας ἡμῶν, ἣν ἀναδημοσιεύομεν ἐν τῇ τετάρτῃ

σελίδι τοῦ ἐξωφύλλου, οὕτω καὶ σήμερον ἐπαναλαμβάνομεν νὰ ζητήσωμεν τὴν ὕλικὴν καὶ ἰδίως τὴν ἠθικὴν ἀρωγὴν πάντων τῶν ἀδ. πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ δυσχεροῦς ἔργου.

Αἱ στῆλαι τοῦ περιοδικοῦ τούτου θὰ ᾧσι προσιταὶ παντὶ ἀδ. προαίρουμένῳ νὰ ἐκθέσῃ τὰς σκέψεις αὐτοῦ καὶ τὰς ἰδέας ἐπὶ παντὸς ζητήματος, ἀφορῶντος εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Τεκτ. καὶ συντελοῦντος εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς περὶ αὐτοῦ ἰδέας, εἰς δ σημεῖον ἐμπρέπει.

Πιστοὶ εἰς τοὺς ὅρκους καὶ τὰς ὑποσχέσεις ἡμῶν, θὰ προσπαθῶμεν ἐν δέοντι νὰ φανῶμεν ἀντάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης, ἧς ἠξιώθημεν θὰ ὑπερασπίζωμεν πάσῃ θυσίᾳ τὰς ἀρχὰς τοῦ Τεκτ., θὰ μετρώμεν διὰ τοῦ διαβήτου καὶ θὰ κανονίζωμεν διὰ τοῦ κανόνος καὶ τοῦ γωνιαμέτρου τὰς σκέψεις ἡμῶν καὶ τὰς πράξεις, θ' ἀποκρούωμεν καὶ καυτηριάζωμεν πᾶσαν πράξιν ἀντιστρατευομένην εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τάγμ. καὶ θ' ἀποφεύγωμεν πᾶσαν δημοσίευσιν δυναμένην νὰ παραβλάψῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Τεκτονισμοῦ.

Ἄλλ' ἵνα ἐκπληρωθῶσι πᾶσαι αἱ ἐπαγγελίαι ἡμῶν, ἕκαστος ἐννοεῖ ὅτι χρειάζεται αὐταπάρνησις οὐ σμικρὰ καὶ τεκτονικὴ εὐθύτης οὐ τυχοῦσα. Τὸ τοιοῦτον θὰ προσπικθήσωμεν καὶ θὰ ἐπιδιώξωμεν, μὴ ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἀληθείας καὶ τὴν πλάστιγγα τῆς δικαιοσύνης πάντοτ' ἔχοντες ἀνὰ χεῖρας.

Οὐχ ἤττον εὐχαριστοῦμεν πάντας τοὺς προθύμως προσενεχθέντας ἀδ. ἡμῶν ὅπως συνδράμωσι τὸ δυσχερές ἔργον διὰ τε τοῦ χρήματος αὐτῶν καὶ τῆς ἠθικῆς ἀρωγῆς.

### Ἡ Διεύθυνσις



## Ο ΜΕΓ. ΔΙΔ. ΠΕΡΙ ΤΕΚΤ. ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Ὁ Μεγ. ἡμῶν Διδ. ἀδ. Ν. Δαμασκηνὸς ἀπηύθυνεν ἡμῖν τῆς ἐξῆς ἐπιστολήν :

### Ἀγαπῆτὲ ἀδελ.

« Ἐτοιμαζόμεν νὰ ἐκλέξω ἀντικείμενον κοινωνικόν, ὅπως ἱκανοποιήσω τὴν ἐπιθυμίαν ὑμῶν τοῦ νὰ γράψω τι διὰ τὸ πρῶ-

τον φύλλον τῆς Ἀθηναῶς, ὅτε ἐπῆλθεν ἡ καταστροφή τῆς Ζακύνθου, ἣτις πρέπει ἤδη ν' ἀπορροφᾷ πάσας τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἐνεργείας ἡμῶν.

Τὸ Σύντ. τοῦ ἐν Ἑλλ. Ἐλευθεροτ. ἐν τῷ 2ῳ ἄρθρῳ αὐτοῦ ἀναγράφει τὴν πρὸς τὸ ἀξιοθρήνητον αὐτὸ γεγονός σχετικὴν ταύτην διάταξιν : « οἱ ἐν Ἑλλ. τέκτ. ἐπιδιώκουσι » τὸ ἠθικὸν ἀγαθὸν (bon moral) διὰ τῆς ἀναζητήσεως τῆς ἀληθείας, διὰ τῆς μελέτης καὶ ἐφαρμογῆς τῆς ἠθικῆς, μητρὸς τοῦ δικαίου, τοῦ ὁποίου πρώτη ἀρχὴ εἶνε ἡ ὑπὸ παντὸς πρὸς » πάντα ὀφειλομένη βοήθεια, καὶ διὰ τῆς ἐνασκήσεως πάντων » τῶν καθηκόντων τῆς ἀδελφότητος ».

Ἡ διάταξις αὕτη δεικνύει σαφῶς ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἡμ. τάγμ. δὲν ὑφίσταται πράγματι δι' ἡμᾶς ἐλεήμων ἐνέργεια, ὅσάκις πρόκειται νὰ θεραπευθῇ ἢ ν' ἀνακουφισθῇ δυστυχία, ἀλλ' ὑπάρχει περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῆς πρώτης ἀρχῆς τοῦ δικαίου, περίπτωσις ἐκπληρώσεως ἐνὸς τῶν καθηκόντων τῆς ἀδελφότητος, ἐπιβαλλομένου καὶ ὑπὸ τῆς ἠθικῆς, αἵτινες ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ ὠραίου πενταμελοῦς συνθήματος ἡμῶν « Ἐλευθερία, Ἰσότης, Ἀδελφότης, Ἠθικὴ, Ἀλήθεια ».

Ἵψώσατε λοιπόν, φιλτ. ἀδ., ἐν τῇ Ἀθηναῶ τὴν φωνὴν κατὰ τὴν θλιβεράν ταύτην περίπτωσιν ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ἐπιβαλλομένου ἡμῖν ἱεροῦ καθήκοντος τῆς βοηθείας τῶν δεινοπαθούντων Ζακυνθίων.

Μετὰ τοῦ τρ. ἀδ. ἀσπ. διατελῶ ὑμ. ἀδ.

N. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

## ΑΝΑ ΤΑΣ ΣΤΟΑΣ

ΑΘΗΝΑ

Ἐγκατάστ. ἀξιωμ. 1893

Πανηγυρικὴ καὶ μεγαλοπρεπὴς ἐγένετο τὴν 13ην Ἰανουαρίου ἡ ἐγκατάστασις τῶν διὰ τὸ τεκτ. ἔτος 1893 ἐκλεγέντων ἀξιωματικῶν τῆς ἐν Ἀν. Ἀθ. Σ. Στ. Ἀθηναῶς.

Τὴν 9ην μ. μ. ὁ ἀδ. Σεβ. τῆς Στ. Ἀθ. Βρυζάκης ἤνοιξε

τάς ἐργ.·, μεθ' ὃ εἰσῆχθησαν κατὰ τὴν νενομισμένην τάξιν καὶ μετὰ τῶν ἀνηκουσῶν τιμῶν πλεῖστοι ἀδ.· ἐπισκέπται, αἱ πρεσβεῖαι τῶν λοιπῶν στοῶν καὶ τῆς Σ.· Μεγ.· Ἀν.· τῆς Ἑλλ.·, οὓς ὁ ἀδ.· Βρυζάκης προσηγόρευσε ὡς ἐξῆς : « Μετὰ συγκινήσεως ἅμα καὶ χαρᾶς προσαγορεύω ὑμᾶς, ἀγ.· ἀδ.·, καὶ σπεύδω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν προθυμίαν, ἣν ἐδείξατε ὅπως ὑπακούσητε εἰς τὴν ἡμ.· πρόσκλησιν, νὰ συμμετάσχητε τῶν ἐργ.· ἡμῶν κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην. Ἡ Στ.· Ἀθηνᾶ, ἀναγνωρίζουσα κατὰ πόσον ἡ πολυτιμος συμβολὴ τῶν ἀδ.· τῶν λοιπῶν Σ.· Στοῶν καὶ ἡ ἐνθάρρυνσις τῆς Σ.· Μεγ.· Ἀν.· εἰς τὰς ἐργ.· αὐτῆς δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πρόοδον τῆς τεκτ.· ιδέας καὶ ν' ἀναζωπυρήσῃ τὴν καθ' ὅλου τεκτ.· ἐργ.·, εὐγνωμονεῖ ὑμῖν ἐπὶ τούτῳ καὶ δι' ἐμοῦ προσφωνεῖ τὸ ὡς εὖ παρέστητε ! »

Μαγευτικὸν ἦν καὶ λαμπρὸν ὄντως τὸ θέαμα τῆς πανηγυρικῆς ταύτης ἐργ.· Ἡ Στοᾶ ἦν πλήρης μέχρις ἀποπνιγμοῦ. Ὁ ἄπλετος φωτισμὸς τοῦ ἐργοστασίου, ἡ ποικιλία τῶν σημάτων καὶ ἡ παραδειγματικὴ καὶ ἀληθῶς τεκτ.· τάξις παρεῖχόν τι τὸ φαντασμαγορικὸν καὶ τὸ ἐξόχως ἐπιβάλλον διὰ τὸν κατὰ πρῶτον θεώμενον τοιαύτην τεκτον.· ἐργασίαν.

Ὁ ἀποχωρῶν Σεβ.· ἀδ.· Ἀθ.· Βρυζάκης, πρὶν ἢ παραδώσῃ τὴν πρώτην τῆς Στοᾶς σφύραν — ἦν κατὰ τὸ λῆξαν τεκτ.· ἔτος μετὰ τοσαύτης δεξιότητος ἐχειρίσθη — πρὸς τὸν διάδοχον αὐτοῦ ἀδ.· Σπ.· Ἀντωνόπουλον, ἀνέγνω λόγον εὐφραδῆ καὶ μετὰ μεγίστης προσοχῆς ἀκουσθέντα ὑπὸ τῶν ἀδ.·, ἐν ᾧ μετὰ πολλῆς λεπτομερείας καὶ σαφηνείας ἐξέθηκε τὰ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν τεκτ.· ἔτος πεπραγμένα, καὶ ἐξήνεγκε τὰ πορίσματα του ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ τεκτ.· ἐργ.· τῆς Στοᾶς.

Μὴ ὑπάρχοντος χώρου ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ, τὸν λόγον τοῦ ἀδ.· Βρυζάκη δημοσιεύσωμεν ὀλόκληρον εἰς τὸ προσεχές, πιστεύοντες ὅτι ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ θὰ εἶνε ὠφέλιμος εἰς πάντα ἀδ.· καὶ διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἀναφερομένων ἐν αὐτῷ πληροφοριῶν περὶ τῆς Σ.· Στ.· Ἀθηνᾶς καὶ διὰ τὰς ἀπαντώσας ἐν αὐτῷ γνώμας καὶ σκέψεις περὶ τοῦ Ἑλλ.· Τεκ.· ἐν γένει.

Ὁ νέος Σεβ.· ἀδ.· Ἀντωνόπουλος ὀρκισθεὶς κατὰ νενομισμένα ὑπὸ τοῦ ἀδ.· Βρυζάκη, ἀνέλαβε τὴν σφ.·, ἠὲ χαρίστησε τοὺς ἀδ.· ἐπὶ τῇ ἐμπιστοσύνῃ δι' ἧς ἐτίμησαν αὐτόν, καὶ ἐχάραξε δι' ἀδρῶν γραμμῶν τὴν διεύθυνσιν, ἣν θέλει δώσει εἰς τὰς ἐργ.· τῆς Στ.· Καὶ

τὸν λόγον τοῦ ἀδ.· Ἀντωνόπουλου, λίαν εὐάρεστον προξενήσαντα ἐντύπωσιν διὰ τὸ ἀπέριττον καὶ ἀρρενωπὸν τῆς φράσεως, δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές φύλλον.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ ἀδ.· Ἀντωνόπουλος προσεκάλεσε τοὺς ἀδ.· καὶ ἔφεραν τριπλῆν χειροκρουσίαν χαρμόσυτον πρὸς ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Σ.· πρὸς τὸν ἀδ.· Βρυζάκη διὰ τὴν ἀκαταπόνητον καὶ ἀδιάλειπτον ἐργ.· του ὡς σεβ.· κατὰ τὸ παρελ.· ἔτος. Τὴν χειροκρουσίαν ταύτην ἐκάλυψεν ὁ ἀδ.· Βρυζάκης, ἐπειπὼν ὅτι « πᾶς τέκτων ὀφείλει, ἄνευ ἐπιδείξεως ἐργαζόμενος, νὰ τελῇ τὸ ἀνακτιθέμενον αὐτῷ καθήκον μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας καὶ ἀκριβείας, καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἔπραξεν ἄλλο ἢ τὸ καθήκον αὐτοῦ, τὸ ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ Συντ.· καὶ τῶν κανον.· τοῦ Ταγμ.· »

Ἀποσιδιάζοντος τοῦ ἀδ.· ῥήτ.· Γ. Δρακονταειδῆ, ἕνεκεν ἀσθηνείας, ἐκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Σεβ.· καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὄρκον οἱ λοιποὶ ἀξ.· τῆς Στ.·, οἵτινες καὶ κατέλαβον τὰς θέσεις των.

Πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐργ.· τῇ εὐγενεῖ προτάσει τοῦ ἀδ.· Διοσκουρίδου διετέθη ὁ κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην κορμὸς τῆς Ἀγαθοεργ.· ἐξ ὄστρ.· 45 μετὰ προσθήκης 30 ὄστρ.· ἐκ τοῦ Ταμείου αὐτῆς, ἥτοι ὄστρ.· ἐν ὄλῳ 75, ὑπὲρ τοῦ τεκτονικωτάτην πράξιν ἐκτελέσαντος κατὰ τὸ οἰκτρὸν ναυάγιον τοῦ Ἰταλικοῦ « Ταυρομενίου » πλοιάρχου Δόγκα, τοῦ ἀπολέσαντος τελευταῖον τὴν ἡρωϊκὴν « Ἀμπελὸν » του ἐν τῷ λιμένι τῶν Καλαμῶν.

Μετὰ δὲ τὴν λήξιν τῶν ἐργ.· οἱ ἀδ.· πάντες μετὰ τῶν ἐπισκ.· μετέβησαν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ τεκτ.· μεγ.·, ὅπου τράπεζα θαψιλῆς ἀνέμενε αὐτοὺς εἰς φαιδρὰν καὶ ἀδελ.· συνεστίασιν. Ἐπὶ δὴν περίπου ὥρας παρέμειναν ἐνταῦθα οἱ ἀδ.· ἐν ἀμεταπτώτῳ χαρᾷ καὶ εὐθυμίᾳ, καθ' ἃς πλεῖστοι προπόσεις ἠγέρθησαν ὑπὲρ τοῦ Μεγ.· Διδ.·, τῆς εὐημερίας τῆς Ἀθηνᾶς, τοῦ ἀποχωροῦντος Σεβ.· ἀδ.· Α. Βρυζάκη καὶ τοῦ νέου Σεβ.· ἀδ.· Σ. Ἀντωνόπουλου.

**Ἄντ. Χαλικιόπουλος.**

\* \*

## ΣΤ.· ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

Καὶ ἐν τῇ Στοᾷ Πυθαγόρας ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἀρχῶν τὴν 8ην Ἰανουαρίου πανηγυρικῆ· ὁ τῶος σεβ.· ἀδ.· Ν. Σω-

ροικιάδης παρέδωκε τὴν σφ.· τῷ ἀδ.· Κ. Ξένῳ, ὅστις δι' ὀλίγων ἡ-  
 χαρίστησε τοὺς ἀδ.· ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ του καὶ ὑπεσχέθη νὰ ἐκπλη-  
 ρώσῃ τὰ καθήκοντά του ὡς Σεβ.· μετ' ἀκριβείας καὶ τεκτ.· εὐ-  
 θύτητος, ἐκάλεσε δὲ τοὺς ἀδ.· τῆς Στ.· νὰ συνδράμωσιν αὐτῷ εἰς  
 τὸ δυσχερὲς ἔργον.

\* \* \*

### Σ.· ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ

Ἡ πρὸ διετίας ἀνασυσταθεῖσα Σ.· Στοῶ *Πανελληνίῳ* ἐτέλεσε  
 τριμήρους ἑορτὰς εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἰδρύσεως τῆς πρώτης Στ.·  
 ὑπὸ τὸ ἴδιον ὄνομα καὶ ὑπὸ τὴν Μεγ.· Ἀν.· τῆς Ἰταλίας, ἧς με-  
 τέσχον ἔγκριτα τῆς Ἑλλ.· κοινωνίας μέλη, ἐν οἷς καὶ οἱ ἀδ.· Δα-  
 μασκηνός, Δουρούτης, Καλύβας κλπ.

Καὶ τὴν μὲν 14ην Ἰανουαρίου ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τῶν νέων  
 ἀξιοματικῶν τῆς Σ.· ταύτης Στ.·, καθ' ἣν ἐγένετο καὶ ἡ πανηγυ-  
 ρική, οὕτως εἰπεῖν, ἀνάμνησις τῆς ἰδρύσεως τῆς πρώτης στοῶς. Ὁ  
 τέως καὶ νῦν Σεβ.· τῆς Σ.· ταύτης ἀδ.· Σ. Στεφάνου ἀνέγνω λό-  
 γον, ἐν ᾧ διὰ φράσεων μεστῶν ἐννοίας ἀφηγήθη τὰ ὑπὸ τῆς παλαιᾶς  
 Στοῶς γεγόμενα, καθ' ἣν ἐποχὴν Τεκτ.· δὲν ὑπῆρχεν ἐν Ἑλλάδι,  
 μετὰ δὲ τὴν ὀρκωμοσίαν τῶν ἀξιοματικῶν προσαγαγῶν τὸ λάβαρον  
 τῆς Στοῶς, ὅπερ καλλιτεχνικῶς λίαν εἶνε ἐξαιρετασμένον καὶ μετὰ πε-  
 ρισστῆς φιλοκαλίας κατεσκευασμένον, ἐποίησε τὰ ἀποκαλυπτῆρια αὐ-  
 τοῦ ἐν μέσῳ τῶν εὐχῶν πάντων τῶν ἀδ.· ὑπὲρ εὐδοΰσεως τῶν ἔργ.·  
 τοῦ νέου *Πανελληνίου*, ὅπερ ὑπόσχεται ὑπηρεσίας καλὰς εἰς τὸν Τε-  
 κτονισμόν. Μετὰ τὴν τελετὴν ταύτην κλεισθεισῶν τῶν ἔργ.·, ὁ ἀδ.·  
 Στεφάνου μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδ.· τοῦ *Πανελληνίου* προσήνεγκον ἀνα-  
 ψυκτικὰ τοῖς ἀδ.· πᾶσιν, οἵτινες εὐκρινῶς ἠυχήθησαν τὰ βέλτιστα  
 τῇ καλῇ ταύτῃ Στοῶ.

Τὴν 15ην Ἰανουαρίου ἡ Σ.· Στοῶ *Πανελληνίῳ* ἐτέλεσε τεκτ.·  
 μνημόσυνον τῶν ἀποβιωσάντων ἀδ.· αὐτῆς, ἐν ᾧ πολλοὶ ἀδ.· τῶν  
 λοιπῶν Στοῶν παρευρέθησαν καὶ ἤνωσαν τὰς εὐχὰς των ὑπὲρ ἀνα-  
 παύσεως τῶν ψυχῶν τῶν τοσαύτας παρασχόντων ὑπηρεσίας τῷ  
 Ἑλλ.· τεκτ.· ἀδελφῶν τῆς Σ.· ταύτης Στοῶς.

Τὴν δὲ 16ην ἐδόθη ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ τῶν Ξένων γεῦμα, ὅπερ  
 ἔλαβε χαρακτῆρα κοινῶ σχεδὸν συμποσίου, ἕνεκα τῆς ἐν αὐτῷ παρ-  
 ουσίας πολλῶν ἀδ.· τῶν λοιπῶν Σ.· Στ.· καὶ καθ' ὃ ἠγέρθησαν  
 παρὰ πολλῶν προπόσεις ὑπὲρ εὐημερίας τοῦ *Πανελληνίου*, τῆς

Μ.· Ἀν.· κλπ. καὶ ἐπεκράτησε ἄκρα ἀδ.· εὐθυμία καὶ σύμπνοια.  
 Ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς ἀληθοῦς προόδου τῆς Σ.· Στ.· *Παν-  
 ελλήμιον* ἐκφράζομεν καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων τὰς ἀδ.· εὐ-  
 χὰς μας.

\* \* \*

### «ELEUSIS»

L' absence à Paris du vénérable de cette L., frère  
 F. Serpieri, a retardé, jusqu' à présent, l' installation des  
 officiers de cette R.· L., dont les travaux sont con-  
 duits avec le plus cordial accord.

Nous nous réservons de revenir en détail dans notre  
 prochain numéro sur cette installation, tout en donnant  
 un résumé sur les tr.· de cette sympathique L.·

**A. Βρυζάκης.**



### ΣΕΙΣΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Δεινὴ συμφορὰ ἐπέσκηψεν, ἐπὶ τὴν ἀνθοστεφῆ καὶ ὠραίαν νύμφην  
 τοῦ Ἴονίου, τὴν περικαλλῆ νῆσον Ζακύνθου, ἧς τὰς χάριτας καὶ τὰ  
 κάλλη εἴψαλαν ποιηταὶ καὶ ἐξύμνησαν λογογράφοι.

Καταστρεπτικώτατος σεισμός, ἐπελθὼν τὴν πρωΐαν τῆς 19ης  
 Ἰανουαρίου, ἐστέρησε χιλιάδας ψυχῶν τῆς στέγης αὐτῶν, ἕτεροι δὲ  
 συνεχεῖς σεισμοὶ ἀπὸ τῆς ἀποφράδος ἐκείνης ἡμέρας ἐξακολουθοῦν-  
 τες, συνεπλήρωσαν τὸ ἀπείσιον ἔργον, καταρρίψαντες καὶ τὰς ἀπο-  
 μενούσας ἐτι ὀρθίας οἰκοδομὰς καὶ σπείραντες τὸν τρόμον καὶ τὴν  
 ἀπελπισίαν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ἀτυχοῦς νήσου. Αἱ λεπτομέρειαι  
 τῆς οἰκτρᾶς καταστροφῆς, αἱ καθημερινῶς δημοσιευόμεναι ἐν ταῖς  
 ἐφημερίσιν, ἐμποιοῦσι βαθυτάτην θλίψιν καὶ συγχينوῦσι μέχρι δα-  
 κρύων τὸν ἀναγνώστην.



Ἀπέναντι τοιαύτης συμφορᾶς ὀλοκλήρου κοινωνίας μόνον τὸ αἰ-  
 σθημα τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης καὶ τῆς φιλανθρωπίας πρέπει  
 νὰ βασιλεῦῃ εἰς πᾶσαν εὐαίσθητον καρδίαν, συναισθανομένην τὸ μέ-  
 γεθος τῆς συμφορᾶς καὶ τὴν δεινὴν θέσιν τῶν ἀστέγων καὶ πεινῶν-  
 των καὶ γυμνητενόντων κατοίκων τῆς ἀτυχοῦς νήσου. Διὰ τοῦτο

οἱ Ἐλεύθεροι τέκτονες, καὶ πάντες οἱ πολῖται, διότι εἰς πᾶσαν ἀνθρωπίνην καρδίαν ἐξεγείρονται τὰ ἅγια ταῦτα αἰσθήματα, πρέπει νὰ σπεύσῃ νὰ παράσχωσι τὸν ὄβολόν αὐτῶν πρὸς σωτηρίαν ἀτυχῶν ὑπάρξεων, κινδυνευουσῶν τὸν ἐκ τῆς πείνης καὶ τοῦ ψύχους θάνατον.



Οἱ ἐν Πάτραις ἀδ.: Ἐλεύθεροι τέκτονες πρῶτοι προσῆλθον ἀρωγοὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ἀτυχοῦς νήσου. Ἄμα τῷ ἀπαισίῳ ἀγγέλματι συνελθόντες, ἐσχημάτισαν ἐπιτροπὴν, ἣτις συντόμως ἐργασθεῖσα, ἐντὸς ὥρων τινῶν συνέλεξε ποσὸν πλείον τῶν δύο χιλιάδων ὄστρ.: τὰ ὅποια ἀμέσως διέθεσεν εἰς ἀγορὰν ἄρτου καὶ τῶν πρῶτης ἀνάγκης χρειωδῶν, ναυλώσασα δ' ἐπίτηδες ἀτμόπλοιοι, ἀπέστειλεν αὐτὰ εἰς Ζάκυνθον, ἐνθα μετὰ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῶν τεκτόνων καὶ συγκινήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης ἐγένοντο ἀποδεκτὰ ὑπὸ τῶν πασχόντων κατοίκων.



Ἄλλὰ καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις ἀδ.: οὐδόπως ὑστέρησαν εἰς τὴν παροχὴν τῆς προσηκούσης ἀγαθοεργίας. Ἡ Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλάδος ἀμέσως συνῆλθεν εἰς συνεδρίαν, καθ' ἣν διώρισεν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐνέργειαν εἰσφορῶν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν ἀδ.: Χελδράιχ, Δουρούτη, Χαλικιοπούλου, Τρούμ καὶ Στεφάνου, ἣτις περιελθούσα τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα τῶν ἀδ.:, συνέλεξε ὄστρ.: 2000. Ὑπὸ τὴν προεδρείαν δὲ τοῦ Σ.: Μεγ.: Διδ.: ἀδ.: Δαμασκηνοῦ συνεκάλεσεν εἰς κοινὴν ἐργ.: τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθ.: τρίτης 26 Ἰανουαρίου τοὺς ἀδ.: πασῶν τῶν Στοῶν. Κατὰ τὴν ἐργ.: ταύτην διὰ καταλλήλων λόγων ὑπεδείχθη τοῖς ἀδ.: τὸ ὀφειλόμενον ἐν τῇ περιστάσει καθῆκον, ἐδόθη δὲ ὑπὸ τοῦ ἀδ.: Α. Χαλικιοπούλου λόγος τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως διὰ τῶν συλλεχθέντων ὄστρ.: ἀγορασθῶσι καλύμματα μάλλινα, ὧν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἔχουσιν οἱ ἀτυχεῖς κάτοικοι Ζακύνθου, τὰ ὅποια ν' ἀποσταλῶσιν εἰς Ζάκυνθον πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἀδ.: πρὸς διανομὴν.

Σὺν τούτοις ἀπεφασίσθη, ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ λάβῃ ἀπόλυτον πληρεξουσιότητα καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι ἤθελε νομίση πρόσφορον πρὸς συλλογὴν καὶ ἄλλου ποσοῦ, ἀπευθυνθῆ δ' ἐκκλησίαις πρὸς πάσας τὰς Μεγ.: Ἀνατολὰς τοῦ Κόσμου, πρὸς συλλογὴν ἐράνων παρὰ τῶν ἀπανταχοῦ ἀδ.:, δεχομένης τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλάδος,

ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς κέντρον ἀποστολῆς τῶν ἐράνων τούτων.

Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐξάρωμεν τὸ εὐγενὲς ἔργον τῶν ἐν Πάτραις ἀγ.: ἀδ.:, ὅτινες ἀπέδειξαν ἐν τῇ ἀτυχεῖ ταύτῃ περιστάσει τὰ θερμαίνοντα τὰς καρδίας αὐτῶν ἀληθῆ τεκτον.: αἰσθήματα καὶ τὴν συναίσθησιν τῆς πρώτης ἀρχῆς τοῦ τεκτ.: καθήκοντος.

Ὅμοίως ὀφείλομεν ν' ἀπονεύωμεν τὸν δίκαιον ἔπαινον πρὸς πάντας τοὺς ἐνταῖθα ἀγ.: ἀδ.:, ὅτινες ἔσπευσαν νὰ καταθέσωσι τὸν ὄβολόν αὐτῶν, ἅμα κληθέντες, καὶ νὰ συνδράμωσι τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Μεγ.: Ἀν.: εἰς τὸ δύσκολον ἔργον τῆς.



Ἐγκαίρως προσῆλθεν ἀρωγὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας, ἀποστείλασα σκηνὰς καὶ ἄρτον καὶ λοιπὰς βοηθείας εἰς τὴν δύστηνον νήσον, ἐξακολουθεῖ δὲ ἀποστέλλουσα τοιαύτας καὶ φροντίζουσα τὰ δέοντα. Ὅμοίως καὶ ἡ Σ.: Βασιλ.: Οἰκογένεια τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἄκρον συγκινήθεισα ἐκ τῆς μεγάλης συμφορᾶς, ἔσπευσε νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως, ὅπως ἀντιληφθῆ ἰδίους ὄμμασι τῶν τῆς καταστροφῆς καὶ παραμυθῆσθαι καὶ βοηθῆσθαι τοὺς δεινοπαθοῦντας κατοίκους. Ὡς μανθάνομεν δέ, ἄφθονα βοηθήματα προσήνεγκε τοῖς ἀπόροις, πολλὴν στοργὴν ἐπιδειξαμένη ὑπὲρ τῶν ἀστέγων καὶ τῶν ἀσθενῶν.



Πάντα τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ σωματεῖα καὶ κοινότητες ἠνοιζαν καταλόγους συνεισφορῶν, πανταχοῦ δὲ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς πᾶσα φιλόανθρωπος καρδία ἀποστέλλει τὸν ὄβολόν τῆς εἰς τὰ πρὸς τοῦτο σχηματισθέντα κέντρα.



Ἡ ἐν Ἀθήναις σχηματισθεῖσα ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σ.: Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἐξακολουθεῖ τὸ φιλόανθρωπον ἔργον τῆς, συλλέγουσα καθημερινῶς τὸν ὄβολόν τῶν φιλοανθρώπων κατοίκων τῆς πρωτεύουσας, ἔχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι τὰ συλλεχθησόμενα πανταχόθεν ποσὰ θὰ δυναθῶσι νὰ ἐξοικονομήσωσιν ἐπαρκῶς τὰς ἀνάγκας τῶν ἀτυχησάντων ἀδελφῶν ἡμῶν Ζακυνθίων.



Οἱ ἐν Λονδίῳ ἀδ.: τέκτονες προσήνεγκον γενναιοτάτην χρηματικὴν συνδρομὴν εἰς τοὺς ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντας Ζακυνθίους. Ἀπέστειλαν διὰ τῶν αὐτόθι ἀδ.: λίρας στερλίνας δισχιλίας καὶ ἄλλα

χρειώδη, ἵνα διανεμηθῶσι μεταξύ τῶν πενεστέρων κατοίκων τῆς νήσου. Ἡ πράξις αὕτη δεικνύει ἅπαξ ἔτι τὰ ἐμπνέοντα πάντα ἀδ. τέκτ. αἰσθήματα καὶ τὰς ἀγίας ἀρχὰς τοῦ ταγμ., ὅπερ προσέρχεται ἀρωγόν, ἄνευ διακρίσεως φυλῆς καὶ θρησκευματος, ἐκεῖ ὅπου ἡ φιλανθρωπία καὶ τὸ καθῆκον τὸ καλεῖ. Εἶη εὐλογητὴ ἡ πράξις τῶν ἀδ. Ἀγγλων τεκτόνων!

#### Α. Βουζάκης.

### ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΠΑΙ

Οἱ πρωτόγονοι πολιτισμοὶ τῆς Ἰνδίας καὶ Αἰγύπτου, τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Λατίου, ἐνώσαντες τὰς ἐπιστήμας των, τὰς τέχνας καὶ θρησκείας των, ὡς δέσμην φωτὸς τὴν ὁποίαν ἔσεισαν ἐπὶ τοῦ κόσμου ἵνα φωτίσωσι τὴν κοιτίδα του, ἀφῆκαν τὰ ζῶα εἰς τὸν πρὸς ὄν ἕκαστον ὠρίσθη προορισμὸν καὶ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ὅπως διδάξωσι τὸν ἄνθρωπον τὸ εὐγενέστερον τοῦτο πλάσμα τοῦ Μ. Ἀρχ. τοῦ Σύμ.:

Ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ, ὡς πᾶσα ἰδέα, ἀνάγεται εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ἀλλ' ἡ ἐξωτερικεύσεσις τῆς ὑπάρξεώς του ἀπαντᾶται κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα ἐν τινὶ ἀδελφοτικῆ ἡ συνδέσμῳ Ἀρχιτεκτόνων ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν Εὐρώπην πρὸς τὸν σκοπὸν οἰκοδομῆς μητροπολιτικῶν Ναῶν. Καὶ ἐν πρώτοις ἀπαντῶμεν τούτους ἐν Λομβαρδίᾳ, ἐντεῦθεν διασπείρονται ἀνὰ τὴν Γαλατίαν, εἰσέρχονται εἰς τὴν Γερμανίαν, ἀκολουθοῦντες τὸν Καρλομάγνον καὶ διαπεραιοῦνται εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα ἀποτελοῦσιν ἰσχυρὸν σωματεῖον, προεδρευόμενοι ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Edwin, ἀδελφοῦ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἀγγλο-Σαξόνων Athelstan (925—941). Κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα κτίζουσι τὸν περίφημον καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Στρασβούργου ὑπὸ τὴν ὄδηγίαν τοῦ Ἀρχιτέκτονος Erwin de Steinbach (+1318). Μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν τινῶν ἐπέτυχον παρ' Αὐτοκρατόρων καὶ Παπῶν τὸ προνόμιον νὰ ἐκτελῶσι διάφορα Ἀρχιτεκτονικὰ Ἔργα, ὅπως δὲ ὧσιν ἀσφαλεῖς ἀπὸ παντὸς συναγωνισμοῦ, ἀπέκρυπτον τὴν μέθοδον καὶ τὰ μέσα τῆς τέχνης καὶ Ἐπιστήμης των, ἀπήτουν δὲ παρὰ τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ σωματεῖόν των νεομύστων μακροχρόνιου δοκιμασίαν μαθητείας.

Προϊόντος τοῦ χρόνου, γενομένων γνωστῶν τῶν μέσων κλ. τῆς ἀρχιτεκτονικῆς Ἐπιστήμης, τὸ ἐν λόγῳ σωματεῖον ἀπώλεσε τὸν ἀρχικὸν χαρακτῆρά του, πλείστοι δὲ ὄλως ἄγευστοι τῆς ἐπιστήμης των ἐνεργόγραφσαν μέλη αὐτοῦ, οὐχ ἦτιον διετήρησαν τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὴν ὀνομασίαν των, ἀλλὰ μόνον ὡς σύμβολα, καὶ τὸν ἀρχικὸν μεταξὺ των τίτλον τοῦ Ἀδελφοῦ.

Τὰ ἀρχαιότερα ἴχνη τοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ἐλευθεροτεκτον. τάγ., ὁμοίου σχεδὸν τῷ σημερινῷ, ἀπαντῶνται ἐν Ἀγγλίᾳ. Τῷ 1327 ἅπαντες οἱ λόρδοι ἦσαν τέκτ. Τὸ 1502 Henri VII διεκηρύχθη προστάτης τοῦ Τάγ., σχηματίσας καὶ Στ. ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ ἀνακτόρῳ. Τὸ πρῶτον Ἐπίσημον τεκτ. Σύνταγ. φέρει τὴν χρονολογίαν 25 Μαρτίου 1723. Κατὰ τὸ 1725 ὁ Ἐλευθεροτεκτ. ὄργανισμὸς εἰσάγεται εἰς Γαλλίαν ὑπὸ τοῦ λόρδου Charles Radcliffe κόμητος τοῦ Derwent-Watey, φίλου πιστοῦ καὶ ἀφωσιωμένον εἰς τὸν οἶκον τῶν Stuarts.

Αὕτη εἶναι ἐν συντόμῳ ἡ Ἱστορία τοῦ Ἐλευθεροτεκτον. ταγμ. ἀνὰ τὴν δυτικὴν Εὐρώπην καὶ νῦν ἰδωμεν, ποῦ, πότε καὶ ὑπὸ τίνων κατεδιώχθη καὶ πρὸς κέντρα ἐλάκτισαν αὐτό.

Τῷ 1425 οἱ Τέκτ. προεγράφησαν καὶ κατηργήθησαν αἱ Στ. των δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου καὶ τῷ 1561 ὑπὸ τῆς βασιλείσεως Ἐλισάβετ.

Τῷ 1757 τὸ δικαστήριον τῶν Παρισίων (Châtelet de Paris) κατεδίκασε τὴν σύστασιν τῶν Στ. ἐν Γαλλίᾳ καὶ κατέλυσε τὰς ὑφισταμένας.

Τὴν αὐτὴν τύχην ὑπέστησαν ἐν Ἰσπανίᾳ, ἐν Ῥωσίᾳ, ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ (περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι συμβάντων θέλομεν γράψαι εἰδικῶς). Ταῦτα δὲ πάντα ἐγένοντο οὐχὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ αὐτῶν τούτων τῶν κυβερνήσεων ἢ λαϊκῶν ἐξεγέρσεων, ὡς συνέβησαν πρὸ ἐτῶν αἱ ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ τῇ σατανικῇ ὑποβολῇ τοῦ ἐπὶ τοῦ αἰμοβαφοῦς Παπικοῦ θρόνου καθημένου ἀνθρωπομόρφου τέρατος, τοῦ ἔχοντος τὴν Τιαροφόρον κεφαλήν του ἐν τῷ Οὐατικανῷ τὴν δὲ ἑωσφορικὴν οὐρὰν του εἰς ἄδου πέτανρον.

Οὐδεμία Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ ἀπολύτως ἐθεώρησε τὸν Ἐλευθεροτεκτον. ὡς ἐχθρὸν αὐτῆς ἢ μόνον οἱ Πάπαι τῆς Κοθολύκου Ῥωματικῆς Ἐκκλησίας, διότι ἐν τῷ Τεκτον. προεῖδον ὅχι τὸν ἐχθρὸν τῶν ἡθικῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ Χριστιανισμοῦ ἢ ἄλλης οἷας δήποτε Ὁρησκείας, ἀλλὰ

τὸν ἐχθρὸν αὐτῶν τε τῶν γ' ἰδίων. Προησθάνοντο ὅτι ὁ Τεκτονισμὸς· θάττον ἢ βράδιον ἐμελλε νὰ καταστρέψῃ, ὡς ἄλλου Βάαλ εἰδῶλον τὸ τῆς Παπικῆς Ἀνθρωπολατρίας! Καὶ δὴ ἡ πρώτη Ποντιφικὴ πράξις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Πάπα Κλήμεντος 12ου τῆ 24 Ἀπριλίου 1738 διὰ τῆς βούλλας «In Eminenti» τοῦτον διαδέχεται ὁ Πάπας Βενέδικτος 14ος καὶ ἐκδίδει ἐτέραν βούλλαν τῆ 14 Ἀπριλίου 1741 ὑπὸ τὸν τίτλον «PROVIDAS». Ἐκτοτε ὀλόκληρος ὀργδοηκουταετία παρήλθε. Τὸν Πάπαν Βενέδικτον 14ον διεδέχθη ὁ Κλήμης 13ος τῷ 1758, τοῦτον ὁ Κλήμης 14ος τῷ 1769, τοῦτον ὁ Πῖος 6ος τῷ 1775 καὶ τοῦτον Πῖος 7ος τῷ 1800, ὁ ἀφορίσας τὴν 10 Ἰουνίου 1809 τὸν Μέγαν Ναπολέοντα Ἀυτοκράτορα. Ὁ Πάπας οὗτος ὁ ἐπανορθώσας τοὺς Ἰησουῖτας τῆ 7 Ἀπριλίου 1814, κατὰ τὴν 13 Ἰουλίου τοῦ ἐνδόξου ἔτους 1821, διὰ τῆς βούλλας (καὶ αὕτη εἶναι ἡ τρίτη ποντιφικὴ) «Ecclesiam a Jesu Christo» ἀναθεματίζει τοὺς Καρβονάρους καὶ τοὺς τέκτονας.

Τελευτήσαντος τούτου ὁ διάδοχός του Λέων 12ος τῆ 13 Μαρτίου 1825 διὰ τῆς βούλλας «Quo Graviora» ἀναφερόμενος εἰς τὰς προηγουμένας τρεῖς ποντιφικὰς βούλλας, ἐγείρει φωνὴν ἀναθέματος κατὰ τοῦ Τεκτονισμοῦ ἀλλὰ μετ' ἐπισημῆς ἐκδόσεως ἀναθεματίζει καὶ ἐτέραν τεκτ. αἴρεσιν, ἑταιρίαν τινὰ προσλαβοῦσαν τὸ ὄνομα «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ» (δηλ. πάλιν τοὺς ἰδίους).

Πέμπτη ποντιφικὴ βούλλα ἀναθέματος ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ πάπα Πίου 8ου τῆ 21 Μαΐου 1829 ὑπὸ τὸν τίτλον «Traditi».

Ἐκτὴ ἡ τοῦ Πάπα Γρηγορίου Γ'. «Mirari» τῆς 15 Αὐγούστου 1832.

Ἐβδόμη ἡ τοῦ Πίου Θ'. (τέκτονος Mastai-Feretti περὶ οὗ ἄλλοτε) «Qui Pluribus» τῆς 9 Νοεμβρίου 1846, ὅστις δὲν ἠρκέσθη εἰς ταύτην μόνον ἀλλὰ τὴν 25 Ἰουλίου 1865 ἐν Κομισιστορίῳ ὑπέγραψε καὶ 2αν βούλλαν τὴν 8ην, «Multiplices inter».

Ἐννάτην δὲ καὶ τελευταίαν καὶ τοῦ Λέοντος 13ου «Humanum Genius», ἐκδοθεῖσαν τῆ 20 Ἀπριλίου 1884 δηλ. 14 ἔτη μετὰ τὴν ἑνωσιν τῆς Ἰταλίας, τὴν καταστροφὴν τοῦ Παπικοῦ Κράτους καὶ τοῦ εἰδώλου τῆς Παπικῆς ἀνθρωποθεοκρατίας. Sic transit gloria mundi!!!

Αὕτη ἐν μικρογραφίᾳ ἡ ἱστορία τοῦ Τεκτ., ὃν ἐπολέμησεν ὁ

Παπισμὸς ὁ υἱὸς οὗτος τοῦ Ἐωσφόρου καὶ πατὴρ τῆς Ἰερᾶς Ἐξετάσεως, ὅστις δύναται νῦν μὲν νὰ εἴπῃ ἀπὸ τοῦ Οὐατικανίου παραθύρου ἀντὶ τοῦ Urbi et Orbi ὡς ἄλλος Ἰουλιανὸς Παραβάτης «Νευικήκατέ με Τέκτονες» οἱ δὲ Τεκτ., ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ῥῆσιν τοῦ Εὐαγγελίου : «Ὅς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ρακὰ ἔνοχος ἔσται» (Ματθ.) τῷ ἀπαντῶμένῳ ἔκτοτε :

Ἦ! «Pape Satan, Pape Satan Aleppe (Δάντης).

Δ. Κ. Παπαγεώργιος : 32.

Ἐργαφον ἐν Ἀθήναις τῆ 17 Δεκεμβρίου 1892.



## ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ

Ἐφιάλται οὐδέποτε ἔλειψαν ἐν τῇ ἀνθρωπότητι· ἐφιάλται ἐθνῶν, ἐφιάλται κοινωπιῶν, οἰκῶν, ἐπιχειρήσεων, θρησκείων· τοιοῦτός τις εἶνε καὶ ὁ πασίγνωστος L. Taxil, ὅστις διὰ τοῦ γνωστοῦ συγγραμμάτος του οὐκ ὀλίγον συνετάραξεν ἐσχάτως καὶ τὴν ἡμετέραν κοινωπίαν. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι τὰ σύμβολα τοῦ Τεκτον. καὶ ἄλλοτε ἐγένοντο γνωστὰ τῷ βιβλ. κόσμῳ ὑπὸ ἐξωμοτῶν, πλὴν τὸ Οἰκοδόμημα, καλῶς τεθεμελιωμένον ὄν, ἔμεινεν ἀκλόνητον ὡς βράχος ὑπὸ τῶν μαινομένων τοῦ ὠκεανοῦ κυμάτων πληττόμενος. Ἡ ἀρχαιότης τοῦ ἰδρύματος καὶ αἱ περιαδόμεναι μυστηριώδεις αὐτοῦ διατυπώσεις καὶ σκοποὶ πάντοτε ἐκίνησαν τὴν περιεργίαν τῶν πολλῶν, καὶ δικαίως ἢ καταπληκτικὴ τοῦ Τεκτον. ζωτικότης, μεθ' ἧς ἐπέζησε πάντων τῶν ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ ἀναγεγραμμένων γεγονότων καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ περιαγωγὴ τοῦ πολιτισμοῦ, τῶν φώτων καὶ τῶν τεχνῶν ἀνὰ πάσας τὰς χώρας ἀπὸ τοῦ Κομφυνίου μέχρι τοῦ Πυθαγόρου, Σωκράτους, Θεαθρόπου καὶ μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων, εἶνε τι θαυμάσιον μνημεῖον! Ἀλλὰ τίς εἶνε λοιπὸν ἡ ἀόρατος δύναμις, ἣτις συγκρατεῖ τὸ οἰκοδόμημα εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καὶ ἣτις συνάγει ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀνθρώπους πάσης γλώσσης, φυλῆς καὶ θρησκείας; Μὴ ἡ συνδρομὴ, ἣν παρέχει πρὸς τοὺς ἀπόρους καὶ πάσχοντας ἀδελφούς; οὐχὶ βεβαίως, καθ' ὅσον, ἂν ὁ Τεκτονισμὸς ἦτο πτωχοκομεῖον ἢ ἀσφαλιστικὴ εἰταιρεία, ἡδύνατο ν' ἀλλοιωθῆ σὺν τῷ χρόνῳ καὶ ν' ἀπολεσθῆ, ὅπως πάντα

τὰ τοιαῦτα ἰδρύματα· μὴ ὁ μυστικισμὸς τοῦ καὶ τὰ μυστήριά του ; ἀλλ' ὁ σκοπὸς τοῦ δὲν εἶνε ἄγνωστος πλέον τῷ κόσμῳ· μὴ θεατρικαὶ παραστάσεις τῶν διδασμάτων καὶ μαρτυριῶν τῶν ἐξόχων αὐτοῦ ἀνδρῶν ; οὐδὲν τι τοιοῦτον, καὶ τοι οἱ τύποι τοῦ διεξάγονται διὰ γλώσσης τρυφερᾶς, ἀριστοτέχνημα ὄντες αὐτοὶ ἐξωτερικῶν συμβολικῶν παραστάσεων. Μὴ τι τὸ ποιητικόν, ἐξαῖρον τὴν φαντασίαν ἐπὶ πτερόγων ἀνέμων ; μὴ τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα, ἅτινα κατὰ χιλιάδας συντηρεῖ καθ' ἅσασαν τὴν ὑφήλιον ; οὐδὲν ἐκ τούτων· ἡ ζωτικότητα τοῦ Τεκτον.· καὶ ἡ ἀδιάρρηκτος τῶν μελῶν αὐτοῦ συνοχὴ ἀποδοτέα μήτε εἰς τὴν ὡραιότητα ἢ ποιητικότητα τῶν τύπων μήτε εἰς τὰς ὑλικὰς ἐνεργείας, μήτε εἰς τὰ μυστήριά του, μήτε εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν καὶ ἱστορικὴν τῶν ἀξίαν, μήτε εἰς ἄλλον τινα παραπλήσιον λόγον, ἀλλ' εἰς τοὺς ἐξῆς πέντε κυρίως :

**Πρῶτον** εἰς τὸ ὅτι αἱ ἀρχαὶ του, τὰ διδάγματα, αἱ συνήθειαι καὶ οἱ τύποι του εἰσὶ τελειότατοι, μηδεμίαν ἀπολύτως ἐπιδεχόμενοι μεταβολὴν· πάντα τὰ λοιπὰ τοῦ κόσμου ἰδρύματα ἔρχονται καὶ παρέρχονται, ἐν ᾧ ὁ Τεκτον.· διαμένει ἀπαρασάλευτος· ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσι πλείσται θρησκείαι, ἀλλ' εἰς Τεκτονισμὸς· πλείστα συστήματα φιλοσοφιῶν, δογμάτων, θεωριῶν, ἀλλ' εἰς Τεκτονισμὸς· ἅπειρα πολιτικά, θρησκευτικὰ καὶ κοινωνικὰ ἰδρύματα, ἀλλὰ Τεκτονισμὸς εἰς· διάφορα ἐπιστημονικὰ συστήματα, μεταβαλλόμενα κατ' ἐποχὰς καὶ ἀναλόγως πρὸς τὰς ἐφευρέσεις καὶ ἐξερευνήσεις τῆς φύσεως, ἀλλ' ὁ Τεκτονισμὸς μένει ἐς ἄελ εἰς καὶ ἀναλλοίωτος.

**Δεύτερον**, εἰς τὰς ἀληθείας, ἃς κηρύσσει καὶ αἱ ὁποῖαι εἶνε αἰώνια καὶ ἀναμφισβήτητοι. Ἡ βᾶσις ὅτι ὑπάρχει πάνσοφον ὄν, ὅπερ διέπει τὸν κόσμον σύμπαντα, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἔργον τῶν χειρῶν του καὶ θνητὸς τὸ σῶμα, ὅτι πάντες εἰμεθα ἀδελφοὶ καὶ ἴσοι ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους, καὶ ὅτι τὰ συμφέροντα ἡμῶν ἀπάντων καὶ ἡ εὐτυχία εἶνε ἀλληλένδετος, ὅτι ἡ εὐδαίμονία προέρχεται ἐκ τοῦ δεόντως ζῆν, σκέπτεσθαι καὶ ἐνεργεῖν, ὅτι ἐπομένως ὁ ἄνθρωπος εἶνε κύριος τῆς τύχης του καὶ τῆς ἡθικῆς αὐτοῦ ἀνυψώσεως, πᾶσαι αὗται καὶ αἱ παραπλήσιαι ἀλήθειαι ἦσαν καὶ θὰ ἦνε τὸ αἰώνιον τοῦ Τεκτον.· θεμέλιον.

**Τρίτον**, εἰς τὸ ὅτι ὁ Τεκτον.· τυγχάνει δραστηριώτατον μέσον πρὸς σύνδεσιν καὶ σύσφιγξιν φιλίας τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐγ-

τατεσπαρμένων ἐπὶ παντὸς τοῦ προσώπου τῆς γῆς, ὅσον οὐδὲν οἰονδήποτε ἕτερον ἴδρυμα ἐν τῷ βιβλ.· κόσμῳ.

**Τέταρτον** εἰς τὸ ὅτι τὰ διδάγματα τοῦ Τεκτον.· μὴ ἀποβλέποντα εἰς ὠρισμένα ἄτομα ἢ ἔθνη ἀλλ' εἰς ἅπαντα ἀνεξαιρέτως τὸν κόσμον, ὃν θεωρεῖ ὡς μίαν οἰκογένειαν, ἐξυψοῦσιν, ἐξευγενίζουσι καὶ ἐξημερόνουσι τὴν ἀνθρωπότητα· καὶ

**Πέμπτον** εἰς τὴν δύναμιν, τὸ θάρρος, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν παρηγορίαν, ἣν ἐγγέει εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ ὑπερτάτου ὄντος καὶ τῆς ἐρεῦνης τῶν μυστηρίων τῆς φύσεως καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἐνυπαρχούσης τελείας ἀρμονίας· εἰς τὴν ἐξερευνησιν διὰ τῆς ἐπιστήμης τοῦ ὡραίου, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ἀληθοῦς, ἐκ τῆς παραδεγμένης ἀρχῆς ὅτι ἡ ψυχὴ εἶνε ἀθάνατος, εἰς τὸ ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶνε ἡ βᾶσις τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν κοινωνιῶν καὶ τέλος εἰς τὸ ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος ἐν τῇ ποιικίῃ αὐτοῦ μορφῇ μετέχει τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπομένως ὅτι πρέπει νὰ ἦνε ἡ βᾶσις τῆς ὑπάρξεως παντὸς ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς.

Θεωρῶν τις τὸν Παρνασσὸν ἐν εὐδίᾳ ἡμέρᾳ, ἀπατάται πολλάκις, μὴ δυνάμενος νὰ διακρίνη ποῦ καταλήγει ἢ ἐν τῇ κορυφῇ του χιῶν καὶ πόθεν ἄρχεται ὁ οὐρανός· τοῦτ' αὐτὸ παρατηρεῖ τις καὶ ἐν τῷ πελάγει εὐρισκόμενος καὶ θεωρῶν τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου· ὁ ἐρυθροβαφῆς οὐρανὸς ἀντανακλᾶται ἐπὶ τῶν κυμάτων τοῦ θαλασσίου ὀρίζοντος καὶ συνταυτίζεται οὐρανὸς καὶ θάλασσα, ἀπροσδιόριστον καθιστῶσα τὴν χωρίζουσιν ἀμφοτέρους γραμμῆν. Τοῦτ' αὐτὸ ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ ἐν τῷ Τεκτονισμῷ· ἡ ἀγνή, ἀπέριττος καὶ θεία φιλοσοφία του οὕτω συνταυτίζεται πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας τῶν λαῶν κηρυττομένην πίστιν, ὥστε ἀδυνατοῦμεν τελείως νὰ ἐξακριβώσωμεν ποῦ ἄρχεται καὶ ποῦ περατοῦται ἢ ὑπὸ τοῦ Τεκτονισμοῦ κηρυττομένη ἀλήθεια, ἐν σχέσει πρὸς τὰ διδάγματα ἡθικῆς καὶ ἀρετῆς, τὰ ὑπὸ τῶν διαφόρων θρησκευμάτων κηρυττομένα. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον πάντων τῶν ἐθνῶν οἱ τέκτονες διαγομεν ἀδελφικώτατα πρὸς ἀλλήλους ὑπὸ ἐν οἰκοδόμημα ὅπερ, καίτοι οἱ αἰῶνες καὶ τὰ ἔργα τῶν πάντα παρέρχονται, μένει αἰώνιον, ἀμετάβλητον καὶ ἀπαρασάλευτον.

Φίλων.





ΑΔΕΛΦΙΚΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Απεβίωσεν ἐσχάτως ἐν Αἰξουρίῳ τῆς Κεφαλληνίας ὁ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟ-  
ΘΡΩΝΤΟΣ, διακεκριμένος δικηγόρος πατὴρ δὲ τοῦ ἀγ.· ἀδ.· Γερ.· Βοθρων-  
τοῦ. Χύνομεν θαλερὸν δάκρυ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ πολυτίμου γέροντος καὶ  
εὐχόμεθα τῷ ἀξίῳ νῖφ τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

— Διατρίψας ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Ἀθήνας χάριν οἰκογενειακῶν ὑποθέ-  
σεων ὁ ἀδ.· Σπ.· Σπανόπουλος, ἀνεχώρησε πάλιν προχθὲς, ἐπανερχόμενος  
εἰς Ῥοστόβιον τῆς Ῥωσσίας ὅπου διαμένει ἐμπορευόμενος

— Ἐτελέσθησαν ἐν Σύρῳ τὴν 21ην Ἰανουαρίου οἱ γάμοι τοῦ ἀγ.· ἀδ.·  
Θεοδ.· Καμπάνη, ἱατροῦ, μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ τὰ μάλα πολυφέρου δε-  
σποινίδος Φανῆς Π. Νεγρεπόντη.

— Ἐτελέσθησαν ἐν Πειραιεῖ οἱ γάμοι τοῦ ἀδ.· Ν. Φίλωνος μετὰ τῆς  
ἀξιολόγου δεσποινίδος Ἀδριανῆς Σούρβα.

— Εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ ἀδ.· Ἀριστ.· Ρούκη μετὰ  
τῆς δεσποινίδος Λίξας Ὀδυσσεῶς καὶ εὐχόμεθα αὐτοῖς στέφιν ταχεῖαν.

— Ὅμοίως ἀγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ ἀδ.· Δ. Κουντουμά μετὰ  
τῆς δεσποινίδος Ἀγγελικῆς Ἐμπεδουλέως.

— Διατρίβει ἐν Ἀθήναις ὁ ἀδ.· Α.· Στίβενς, ἀ. ἐπ.· τῆς ἐν Ζακύνθῳ  
Σ.· Στ.· Ἀστῆ τῆς Ἀνατολῆς ὑπὸ τὴν Μ.· Ἀν.· τῆς Ἀγγλίας.

— Διωρίσθη σχολάρχης ἐν Αἰξουρίῳ ὁ ἀδ.· Π. Σπετσιέρης, διδάκτωρ  
τῶν μαθηματικῶν.

— Ἐτελέσθη ἡ θρησκευτ.· βάπτισις τοῦ τριτοτόκου τέκνου τοῦ ἀγ.·  
ἀδ.· Δ. Κ. Παπαγεωργίου ἐν κύκλῳ ἀδ.· οἰκογενειῶν καὶ ὀνομάσθη Κων-  
σταντῖνος καὶ Ἰωάννης Βαπτιστῆς ὑπὸ τῶν ἀναδόχων ἀδ.· Ν.· Δαμασκη-  
νοῦ καὶ Φ. Σεργιέρη.

— Διωρίσθη πρόξενος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βα-  
σιλείως τῆς Ἰταλίας ἐν Ἀργοστολίῳ ὁ ἀδ.· Γερ.· Βοθρωντῆς, δικηγόρος,  
κληρονομήσας ἀξίως τὰς ἀρετὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς τὴν θέσιν, καὶ ἔποσχό-  
μενος πλήρη εὐδονίμῃσιν καὶ ἐπίδοσιν εἰς τὸ ἔργον ἐν ᾧ ἐτάχθη.

— Διωρίσθη ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Algeziras τῆς Ἰσπανίας ὁ  
ἀδ.· Σπ.· de Medici Διλλώτης, ἀνὴρ εὐπαιδευτος μέλος τῆς Σ.· Στ.· τοῦ  
Πανελληνίου καὶ ἄκρας ἀφοσιωμένος εἰς τὸν Τεκτονισμὸν.



ΔΕΛΤΙΟΝ

ΜΕΓ.· ΑΝ.· Τ.· ΕΜ.·

Ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Μεγ.· Αν.· ἐπανελήφθη ἡ ἔκδοσις τοῦ  
ἐπισήμου δελτίου αὐτῆς, ἡ διακοπεῖσα ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1891. Τὸ ἐκδοθὲν  
τεῦχος φέρει ἀρ.· 9 περιέχει δὲ συνέχειαν ὀμιλίας τεκτον.· τοῦ ἀδ.· Τρούμπ,  
περίληψιν τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδρ.· τῆς Μεγ.· Αν.· κατὰ τὴν 31 Μαρ-  
τίου καὶ 14 Ἀπριλίου 1891, κατάλογον τῶν ἐκλεγέντων ἀξιωματ.· διὰ τὸ  
1893 τῶν ὑπὸ τὴν Ἀν.· Σ.· Στ.· καὶ λεξικὸν ἐλευθεροτεκτ.· ὑπὸ τοῦ ἀδ.·  
Σ.· Στεφάνου.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δαπανῶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ τοιοῦτου δελτίου τὸ Σ.·  
Συμβ.· ἐπέβαλε δι' ἀποφάσεώς του ἐκάστῳ ἀδ.· τῶν ὑπ' αὐτὸ Στ.· δι-  
δραχμον ἑτησίαν εἰσφορὰν, πληρωτέαν τοῖς ταμίαις τῶν Στ.·



ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κ. ΓΙΑΝΝΑΚΗ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ἐν ὁδῷ Ἐρμοῦ καὶ ὁδῷ Πανεπιστημίου.

Εὐρίσκονται πάντα τὰ εἶδη τῆς ζαχαροπλαστικῆς  
ἐν τελειότητι εὐρωπαϊκῇ.

Γ. ΖΑΒΟΡΙΤΟΥ — ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΕΝ ΟΔΩ ΕΡΜΟΥ, ΚΑΤΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΓΑΥΚΙΣΜΑΤΩΝ

παρισυνῶν ἀληθῶς καὶ μετὰ πάσης καλαισθησίας καὶ εὐδυσνειδησίας  
κατεσκευασμένων.

ΙΩ. ΔΟΥΚΑΣ

ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ἐν ὁδῷ Πραξιτέλους

ἐκτελεῖ προσωπογραφίας καὶ πᾶσαν  
ἄλλην ζωγραφικὴν ἔργασίαν, μετὰ  
καλλιτεχνικῆς κομψότητος.

ΛΕΩΝ. ΜΗΣΙΟΣ ΚΑΙ Σ<sup>α</sup>

ἐργολάβοι δημοσίων καὶ  
ἰδιωτικῶν οἰκοδομῶν.

40 — ὁδὸς Σταδίου — 40

ΑΔΕΛΦΑΙ ΚΑΝΤΑ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, 40

ΜΙΧ. ΑΡΝΙΩΤΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣ

ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΙΩΑΝ. ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

4 — ὁδὸς Ὀφθαλμιατρείου — 4

ΑΘ. ΒΥΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΟΙ  
ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

Ν. ΣΚΛΕΠΑΣ

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Εἰδρυτίδου  
καὶ Μενάνδρου